

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
44

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

135. Περί ιδρύσεως Β' Εθνικού Παιδικού Σταθμού εις Δῆμον Κορίνθου, Νομού Κορινθίας. ... 1
136. Περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ αντικαταστάσεως διατάξεων τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ διασφαλίσεως τῆς ταυτότητος πρὸς τὴν ἱατρικὴν συνταγὴν τῶν διὰ τῶν φαρμακείων λιανικῶς πωλουμένων φαρμάκων». ... 2
137. Περί τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης. 3
138. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 317/1973 Πρ. Δ/τος «περὶ τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Ο.Γ.Α. συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας». ... 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 135

Περί ιδρύσεως Β' Εθνικού Παιδικού Σταθμού εις Δῆμον Κορίνθου, Νομού Κορινθίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 3045/1954 (ΦΕΚ 237/54 τ. Α') «περὶ ιδρύσεως Ἐθνικῶν Ὁρφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων κλπ.».
2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 216/74 (ΦΕΚ 267 τ. Α') «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως».
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 961/76 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀπεφασίσαιμεν.

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύεται Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς εἰς τὸν Δῆμον Κορίνθου, Νομοῦ Κορινθίας ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Β' Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Κορίνθου, δυνάμει εἰς ἐβδομήκοντα (70) Νηπίων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1316/1942 Ν.Δ. ἰδρυθεὶς Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Κορίνθου μετονομάζεται εἰς Α' Ἐθνικὸν Παιδικὸν Σταθμὸν Κορίνθου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλ. σιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΑΣΤΟΓΛΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 136

Περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ αντικαταστάσεως διατάξεων τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ διασφαλίσεως τῆς ταυτότητος πρὸς τὴν ἱατρικὴν συνταγὴν τῶν διὰ τῶν φαρμακείων λιανικῶς πωλουμένων φαρμάκων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 44 τοῦ Νόμου 5607/1932 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».
2. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 13 ὡς καὶ τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 «περὶ τῆς ἐμπορίας ἐν γένει τῶν φαρμακευτικῶν, διαιτητικῶν καὶ καλλυντικῶν προϊόντων».
3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Α3/2861/1976 Κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ ἀναθέσεως ἀρμοδιοτήτων εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ. 1192/1976 τεύχος Β').
4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 35/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀπεφασίσαιμεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολουθοῦσιν :

Προκειμένου περὶ ἀντιβιοτικῶν, σουλφαιμιδούχων ἢ ἐτέρων φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ σκευασμάτων ἐνθυλακωμένων ὑπὸ μορφήν καψουλῶν ἢ δισκίων ἐντὸς ζελατίνης ἢ ἀλουμινοχάρτου πωλουμένων εἰς τὸ κοινὸν

τιμηματικώς ἐκ μεγάλης συσκευασίας (ἐμβάλλαχίου) ἐκαστον τῶν ἐν παρ. 1 πλασιῶν δέον νὰ ἀντιστοιχῇ εἰς τέσσαρα ἢ δύο τεμάχια καψουλῶν ἢ δισκίων, ἢ ἀναγραφομένη δὲ τιμὴ ἐπὶ τοῦ πλασιῶν δέον νὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀξίαν τεσσάρων ἢ δύο καψουλῶν ἢ δισκίων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 3 παρ. 2».

2. Ἐπὶ πωλήσεως φαρμάκων πρὸς μὴ ἡσφαλισμένους αἱ ἐπὶ τοῦ διατρήτου πλασιῶν ἢ τῆς αὐτοκολλήτου ἐτικέτας ὑφιστάμεναι ἐνδείξεις δέον νὰ διαγράφονται χριστὶ καὶ διαγωνίως διὰ γραφίδος στερεᾶς μελάνης ἀνευ ἀποκοπῆς ἢ ἀποκολλήσεως τοῦ διατρήτου πλασιῶν ἢ τῆς αὐτοκολλήτου ἐτικέτας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 5 παρ. 3».

Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀπογραφή καὶ σφράγισις τελειῖ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον καὶ ἐποπείαν τῶν ὁργάνων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὑποχρεομένων τῶν ἐντεταλμένων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκάστου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποβάλλουν εἰς τὴν κατὰ τόπον ἀρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς διπλοῦν κατὰστασιν τῶν εἰς ἐκάστον Φαρμακεῖον ἀπογραφέντων καὶ σφραγισθέντων φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ σκευασμάτων ὡς καὶ τὰς σχετικὰς σφραγίδας πρὸς καταστροφὴν αἰτίας ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως πλεον τῆς μιᾶς δι' ἐκάστον Σύλλογον δέον νὰ φέρουν εἰδικὴν ἀρίθμησην».

«Ἄρθρον 5 παρ. 5».

5. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐσφράγιστον τιμῆμα θὰ ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῆς ἱατρικῆς συνταγῆς ἢ θὰ διαγράφεται, ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 883/1976 Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἢ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἔρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 137

Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 87/1936 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' ἐκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ τοῦ Κράτους».

2. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.753/48 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορώσων τὴν περὶ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν».

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (ΦΕΚ.203/76 τ. Α').

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2861/24.9.76 ἀπόφασιν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ. 1192/27.9.76 τ. Β').

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 989/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαντες :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Μυτιλήνης ἀποφασισθεῖσα κατὰ τὴν 7ην Μαΐου 1976 τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης, κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1941 Β. Δ/τος «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης» (ΦΕΚ. 131/41 τ. Α'), ἐκδοθέντος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Α.Ν. 87/1936 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' ἐκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ τοῦ Κράτους», τροποποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.43 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α'), τῶν ἀπὸ 12.8.46 (ΦΕΚ. 272/46 τ. Α'), 21.9.49 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') καὶ 27.2.59 (ΦΕΚ.53/59 τ. Α') Β. Δ/των ὡς καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/76 (ΦΕΚ.44/76 τ. Α') Π. Δ/τος «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης», ἔχουσα οὕτω :

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1941 Β. Δ/τος «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Μυτιλήνης», ὡς ἰσχύον τροποποιηθεῖσαι διὰ τῶν ἀπὸ 21.9.1949 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') καὶ 27.2.1959 (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') Β. Δ/των καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/76 Π. Δ/τος (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') τροποποιοῦνται ὡς ἀκολουθῶς :

«Σχοποῖ τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ προστασία τοῦ Δικηγόρου, ὡς ὁργάνου τῆς Δικαιοσύνης.

Α'. Κατὰ τὸν χρόνον ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματός του.

1. Διὰ παροχῆς προσωρινῶν χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου τούτου, τὰ ἐνεκὸν ἀσθενείας ἢ ἄλλου προσωπικοῦ ἢ οἰκογενειακοῦ αὐτῶν ἀτυχήματος, λαμβάνοντα ἀνάγκην κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ὁριζόμενα.

2. Διὰ παροχῆς εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου, τὰ ἔχοντα συμπληρώσει ἡ συμπληροῦντα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1947 (ἂν ἦς ἐπαναλειτούργησε τὸ Ταμεῖον) τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους πραγματικὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν τῇ περιφερεῖᾳ Πρωτοδικαίου Μυτιλήνης καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας των, ἱατρικῆς καὶ ὑγειονομικῆς ἐν γένει περιθάλψεως, ἥτοι καταβαλλομένων αὐτοῖς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐξόδων, διὰ ἱατρικὰς ἐπισκέψεις, φάρμακα, ἐργαστηριακὰς ἐξετάσεις, χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις καὶ νοσηλείαν ἐν γένει ὡς καὶ διὰ νοσήλια ἐν Νοσοκομείῳ ἢ Σανατορίῳ.

3. Διὰ παροχῆς εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀποβιούντων ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τοῦ Ταμείου ἐξόδων κηδείας.

Ἡ ἐνέργει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις 2 καὶ 3 παρόντος ἄρθρου, παροχῶν τοῦ Ταμείου, ὁ χρόνος τῆς παροχῆς, ἢ ἔκτασις αὐτῆς, αἱ περιπτώσεις τῶν δικαιουμένων τοιαύτης, οἱ ὅροι καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι αὐτῶν θέλουσι καθορισθῇ διὰ Εἰδικῶν Κανονισμῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ οἰκονομικά του μέσα ἐπιτρέπουν ἐλάχιστε τὰ βοηθήματα ταῦτα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Διὰ παροχῆς εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ταμείου ἐκτάκτου βοηθήματος κατὰ τὰς ἐορτὰς Πάσχα καὶ Χριστουγέννων ἐξ εἰδικοῦ πόρου τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

Β'. Κατὰ τὸν χρόνον λήξεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματος τούτου, καὶ μετὰ ταῦτα :

1. Διὰ παροχῆς ἐφ' ἅπαξ χρηματικοῦ βοηθήματος, εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμείου τὰ ἀποχωροῦντα τοῦ Δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, μετὰ πολυετῆ ἀσχολίαν αὐτοῦ ἢ λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀναπηρίας ἢ νόσου ἀνιάτου.

2. Διὰ παροχής ἐφ' ἀπαξ χρηματικῷ βοηθήματος, εἰς ὠρισμένους συγγενεῖς τοῦ ἀποθνήσκοντος μέλους τοῦ Ταμείου.

3. Διὰ παροχής εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀποχωροῦντα μέλη τοῦ Ταμείου καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, ἱατρικῆς ἐν γένει περιθάλψεως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ παρόντι ἔθρῳ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα καὶ ἐπὶ μίαν ὥστίαν ἀπὸ τῆς ὡς εἴρηται ἀποχωρήσεως αὐτῶν, μέχρι δὲ συνολικοῦ ποσῷ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000), δι' ἕκαστον ἀποχωροῦν μέλος.

Ὡς οἰκογένεια καὶ συγγενεῖς διὰ πᾶσαν περίπτωσιν τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, καθ' ἣν γίνεται μνεία αὐτῶν (πλὴν τῶν εἰδικῶς ἐν τῷ Καταστατικῷ τούτῳ ὁριζομένων ἐξαιρέσεων) νοεῖται ἡ σύζυγος, τὰ ἀνήλικα ἄρρενα τέκνα ὡς καὶ τὰ ἄγαμα θήλεα ἀνεξαρτήτως, ἡλικίας, οἱ γονεῖς καὶ αἱ ἄγαμαι ἢ ἐν χρεῖα ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον τὰ τελευταῖα ταῦτα πρόσωπα (γονεῖς καὶ ἀδελφαί) συνοικοῦν καὶ συντηροῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ μετόχου, στερούμενα ἰδίων πόρων ἐξ οἰασδῆποτε αἰτίας. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἀνωτέρω μελῶν οἰκογενεῖας, γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ μετόχου μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, τῶν ἀποδεικνύοντων τὴν συνδρομὴν τῶν προϋποθέσεων καὶ καταβολῆς τῶν κατωτέρω εἰδικῶς ἐν ἄρθρῳ 4 καθοριζομένων εἰσφορῶν.

Οὐδεμία παροχὴ ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως χορηγεῖται ἐφεξῆς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. περὶ ἀναγνώρισεως τῆς ιδιότητος τοῦ δικαιούχου.

Γ'. Διὰ παροχής εἰς τὰ μέλη εἰς ὅλως ἐκτάκτους ἀνάγκας ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δανείων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.1943 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α') τῶν ἀπὸ 12.8.1946 (ΦΕΚ. 272/46 τ. Α') καὶ 21.9.1949 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') Β. Δ/των καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/76 (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') Π. Δ/τος τροποποιῶνται ὡς ἀκολουθῶς :

«Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι :

Α'. 1. Δραχμαὶ χίλια (1.000) καταβαλλόμεναι παρὰ παντὸς ἐφ' ἐξῆς διοριζομένου παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Μυτιλήνης δικηγόρου ἢ ἀναδιοριζομένου παρὰ τῷ αὐτῷ Πρωτοδικεῖῳ.

2. Δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες (3.000) καταβαλλόμεναι παρὰ παντὸς ἐφεξῆς διοριζομένου δικηγόρου ἐκ μεταθέσεως ἐξ ἄλλου Δικαστηρίου.

3. Δραχμαὶ πέντε χιλιάδες (5.000) καταβαλλόμεναι παρὰ παντὸς ἐφεξῆς διοριζομένου δικηγόρου προσερχομένου ἐκ Δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων (πολιτικῶν, στρατιωτικῶν ἢ δικαστικῶν λειτουργῶν).

4. Δραχμαὶ χίλια (1.000) δι' ἕκαστον ἐφεξῆς ἀναγνωριζόμενον τέκνον.

5. Δραχμαὶ πενταχόσια (500) δι' ἑκάστην ἄγαμον ἢ ἐν χρεῖα ἀδελφὴν καὶ δι' ἕκαστον γονέα δικηγόρου διορισμένου ἢ διορισθησόμενου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. Β' ἀριθ. 3 ἑδαφ. β' προϋποθέσεις.

6. Δραχμαὶ χίλια (1.000) διὰ τοὺς προκαγομένους παρ' Ἐφετάις δικηγόρους τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης.

Β'. Δραχμαὶ χίλια (1.000) καταβαλλόμεναι λόγῳ ἀναγνώρισεως γάμου, ὑπὸ παντὸς μέλους τοῦ Ταμείου συναρτησόμενου ἐφ' ἐξῆς καὶ ἐντὸς προθεσμίας πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου. Ἐν καθυστερήσει ἐν μέρει τῶν ὡς ἀνωτέρω εἰσφορῶν μετὰ τὴν πάροδον τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν οἱ ὑπόχρεοι ὀφείλουν καὶ τόκον πρὸς 8 %, ἐτησίως ἐπὶ τοῦ τυχόν καθυστερηθησόμενου ποσῷ καὶ ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως ταύτης.

Γ'. Τὰ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ὡς κατωτέρω ἄρθρων 9 παρ. β' 11 παρ. δ' 12 παρ. 2, 5, 13 παρ. γ' καὶ 14 παρ. 3 τοῦ παρόντος τροποποιουμένου Καταστατικοῦ προβλεπόμενα ποσά.

Δ'. Οἱ τόκοι, μερίσματα καὶ τὰ λοιπὰ ἔσοδα τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

Ε'. Τὰ καταλειπόμενα κληροδοτήματα καὶ αἱ συνιστάμεναι δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου.

ΣΤ'. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον τοῦ Ταμείου μὴ ρητῶς προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Ζ'. Εἰδικὰ τέλη καταβαλλόμενα ὡς κατωτέρω, ὑπὸ παντὸς ἐνεργούντος τὰς κάτωθι ἐν τῷ παρόντι ἔθρῳ ἀναφερομένας πράξεις ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, δικηγόρου ἢ δοκίμου δικηγόρου ἢ δικολάβου, οὓς καὶ βαρύνουν ἀποκλειστικῶς οὐχὶ δὲ τοὺς διαδίκους ἐντολεῖς αὐτῶν.

Ι. ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΑΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Ἐπὶ παντὸς κατατεθειμένου εἰσαγωγικοῦ δικογράφου ἀγωγῆς (κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης), ἀνακοπῆς, προσεπικλήσεως, ἀνακοινώσεως δίκης, (μετὰ ἢ ἄνευ προσεπικλήσεως), παρεμβάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀσχεῖται διὰ τῶν προτάσεων ἢ ὑποβαλλομένης αἰτήσεως καὶ ἐν γένει ἐπὶ παντὸς καὶ οἰασδῆποτε φύσεως ἀντικειμένου, ὀνομασίας, μορφῆς καὶ τύπου δικογράφου ἀπευθυνομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἢ Εἰρηνοδικίου, ἐπὶ πάσης φύσεως διαδικασίας καθὼς τούτου καὶ ὡς διορισμένου Εἰσηγητοῦ δραχμαὶ δέκα (10).

2. Ὡσαύτως ὑποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος αἱ προτάσεις καὶ τὰ σημειώματα, ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὑποθέσεων καὶ πᾶσα παράστασις δικηγόρου, δοκίμου ἢ δικολάβου, πρὸς συζήτησιν αὐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν κατατίθενται προτάσεις ἢ σημειώματα ἢ πρὸς διεξαγωγὴν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ, διοριζομένου ὡς Εἰσηγητοῦ καὶ πᾶσα παράστασις αὐτῶν κατὰ τὴν δόσιν ἔρχου ὑπὸ διαδίκου ἢ ὁρισιν πραγματογνωμόνων.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἀνωτέρω τέλος, ὑποβάλλονται τὰ παρὰ δικηγόρου ἢ δικολάβου, συντασσόμενα καὶ κατατιθέμενα οἰασδῆποτε τακτικὰ ἢ ἐκτακτὰ ἑνδίκια μέσα, κατ' ἀποφάσεων Εἰρηνοδικοῦ ἢ Εἰρηνοδικείου καὶ πάσης ὀνομασίας προσφυγῆς ἐξ Εἰδικῶν Νόμων.

4. Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἀνωτέρω τέλος ὑπόκεινται πᾶσα παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν οἰουδῆποτε δικογράφου ἢ ἐγγράφου καθὼς καὶ ἐπὶ πάσης κοινοποιουμένης ἐπιταγῆς, πρὸς ἐκτέλεσιν οἰασδῆποτε ἀποφάσεως ἢ ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου ἀδιαφόρου δὲ ἢ ἢ παραγγελία γίνεται ἐν τῷ σώματι τοῦ δικογράφου ἢ παρὰ πόδας αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν πολλαπλῆς κοινοποιήσεως ἐν ὁμοδικίᾳ εἰς τὸ τέλος τοῦτο (δραχ. 10) ὑπόκειται ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τούτων παραγγελία γενομένης παρὰ τοῦ ὑποχρέου σχετικῆς μνείας ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

5. Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑποβάλλονται κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ αἱ δίκαι τοῦ Δημοσίου, Δήμων, ἢ Κοινοτήτων, καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου Ὄργανισμοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ὑπὸ πᾶσαν τοῦ διαδίκου ιδιότητος.

ΙΙ. ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΑΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Καὶ εἰδικαὶ τινες περιπτώσεις.

1. Ἐπὶ παντὸς κατατεθειμένου εἰσαγωγικοῦ δικογράφου ἀγωγῆς (κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης), ἀνακοπῆς, παρεμβάσεως (ἐφ' ὅσον δὲν ἀσχεῖται διὰ τῶν προτάσεων), προσεπικλήσεως ἢ ἀνακοινώσεως δίκης ἢ ἄνευ προσεπικλήσεως, κλήσεως πρὸς περαιτέρω συζήτησιν μετ' ἀπόδειξιν ἢ μετὰ διαγραφὴν προσεπικλήσεως εἰς ἀγωγὴν, ἀντιρρήσεων, αἰτήσεων τῆς ἐπ' ἀναρρῶθι διαδικασίας ἢ πάσης ἄλλης αἰτήσεως καὶ ἐν γένει ἐπὶ παντὸς εἰσαγωγικοῦ ἐγγράφου καὶ πάσης φύσεως ἀντικειμένου ὀνομασίας, μορφῆς καὶ τύπου δικογράφου, ἀπευθυνομένου δὲ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου δραχμαὶ εἴκοσι (20).

2. Ὁμοίως εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω τέλος δραχμῶν εἴκοσι (20) ὑποβάλλεται πᾶσα ἐν γένει παράστασις δικηγόρου πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεως διὰ τῶν προτάσεων ἢ κατὰ τὴν δόσιν ἔρχου διαδίκου, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου (πλὴν τῶν παρα-

στάσεων δι' αναβολήν ή διαγραφήν υποθέσεως ή παραίτησιν από δικογράφου υποθέσεως ή παραίτησιν από δικογράφου ή δίχης αλτίνας εἰς οὐδέν τοιοῦτον τέλος υπόκεινται). Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἀνωτέρω τέλος υπόκεινται, καὶ πᾶσα αἰτήσις πρὸς εἰσηγητὴν δικαστὴν, πᾶσα παράστασις ἐνώπιον εἰσηγητοῦ δικαστοῦ πρὸς διεξαγωγὴν μαρτυρικῆς ἀποδείξεως ἢ δι' ἀναβλητικὴν πρᾶξιν διεξαγωγῆς ἀποδείξεων, μετὰ ἢ ἄνευ γνωστοποιήσεως μαρτύρων ἢ καὶ μόνον πρὸς παράτασιν προθεσμίας διεξαγωγῆς, πᾶσα παράστασις ἐπ' ἀκροατηρίου τοῦ Πρωτοδικείου, πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, (ἐφ' ὅσον ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δὲν συζητεῖται ταυτοχρόνως καὶ ἡ ὑπόθεσις), καθὼς καὶ πᾶσα παράστασις πρὸς συζήτησιν ἐργατικῆς διαφορᾶς, εἰς 1ον καὶ 2ον βαθμὸν κατὰ τὴν ἐργατικὴν ἐν γένει Νομοθεσίαν καὶ ἡ κατάθεσις οἰουδὴποτε ἐνδίκου μέσου κατ' ἀποφάσεων ἐπὶ τοιαύτης διαφορᾶς.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω εἰδικὸν τέλος υποβάλλονται τὰ ποσὰ δικηγόρου συντασσόμενα καὶ κατατιθέμενα ἐνδίκῃ μέσα, γενικῶς κατ' ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου, πᾶσα αἰτήσις περὶ ἐξαίρεσεως ἐκ τῶν δικαστικῶν διακοπῶν, πᾶσα ἀγωγὴ εἰσαγμένη ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν κατ' εἰδικὴν διαδικασίαν, αἱ πάσης φύσεως αἰτήσεις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἐπὶ τῶν ἄνω υποθέσεων καὶ πᾶσα παράστασις πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως, καταχωρήσεως ἑταιρικῶν συμβολαίων καθὼς καὶ αἱ πάσης φύσεως αἰτήσεις πρὸς τὸν Γραμματέα Πρωτοδικείου.

4. Εἰς τὰ αὐτὰ τέλη υποβάλλονται κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω (ἐν ἄρθροις 1 - 3 Πρωτοδικειακῆς διαδικασίας) περιπτώσεις καὶ αἱ δίκαι τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου Ὁργανισμοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ὑπὸ πᾶσαν τοῦ δικαίου ιδιότητα.

5. Ἐπίσης τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω τέλος τῶν ἐκ δραχμῶν εἴκοσι (20) καταβάλλεται : α) Δι' ἐκάστην παράστασιν, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν πραγμάτων τῆς πτωχεύσεως ἢ κατὰ τὰς ἐπαληθεύσεις τῶν πιστωτῶν, ἢ κατὰ τὰς Συνελεύσεις πρὸς ἐκλογὴν συνδίκου ἢ πρὸς ἑνώσιν, καθὼς καὶ δι' ἐκάστην παράστασιν παρὰ τῷ Εἰσηγητῇ ἢ παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς πτωχεύσεως.

β) Ἐπὶ παντὸς λογαριασμοῦ τοῦ δοσιλόγου καὶ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ δεξιλόγου (ἐφ' ὅσον δὲν υποβάλλονται διὰ τῶν προτάσεων).

γ) Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἢ σφράγισιν, ἀποσφράγισιν ἢ ἀπογραφὴν.

δ) Ἐπὶ πάσης ἀναγγελίας πρὸς Συμβολαιογράφον.

ε) Ἐπὶ παντὸς κατασχετηρίου ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδικείου ἢ Πρωτοδικείου.

στ) Ἐπὶ πάσης περιλήψεως ἢ αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς ὑποθηκοφύλακα ἢ συμβολαιογράφον.

III. ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Δι' ἐκάστην παράστασιν εἰς τὸ ἀκροατήριον Πταισματοδικείου ἢ ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου, ἀσχοῦντος κατ' εἰδικὴν διάταξιν ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἢ μονομελοῦς Δικαστηρίου ἀνηλίκων καταβάλλεται τὸ εἰδικὸν τοῦτο τέλος ἐκ δραχμῶν δέκα (10).

2. Καταβάλλεται ὡσαύτως τὸ εἰδικὸν τοῦτο τέλος ἐκ δραχμῶν δέκα (10).

α) Ἐπὶ πάσης μηνύσεως ἢ ἐγκλήσεως καὶ ἐπὶ παντὸς εἰδους αἰτήσεως ἢ δηλώσεων, πρὸς πᾶσαν ποινικὴν δικαστικὴν Ἀρχήν, (ἐφ' ὅσον υπογράφονται τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ δικηγόρου, δοκίμου δικηγόρου ἢ δικολάβου).

β) Δι' ἐκάστην παράστασιν καὶ ἀπολογίαν κατηγορομένου, ἐνώπιον προανακριτοῦ, ἢ Τακτικοῦ Ἀνακριτοῦ.

Ἐὰν ἡ ἀπολογία λαμβάνεται δι' ὑπομνήματος, οὐδὲν τέλος καταβάλλεται ἐπὶ τοῦτου (πλὴν τῆς ὡς ἄνω παραστάσεως).

γ) Ἐπὶ παντὸς ἐτέρου (πλὴν τοῦ ὡς ἀνωτέρω κατὰ τὴν ἀπολογίαν) ὑπομνήματος κατηγορουμένου ἢ πολιτικῶς ἐν-ἀγοντος ἀπευθυνομένης, πρὸς προανακριτικὸν ὑπάλληλον ἢ τακτικὸν Ἀνακριτὴν ἢ ἄλλην ἀνωτέραν Ποινικὴν Ἀρχήν, καταβάλλεται τὸ τέλος τοῦτο ἐκ δραχμῶν εἴκοσι (20) κα-

θὼς καὶ δι' ἐκάστην παράστασιν, εἰς τὸ ἀκροατήριον μονομελοῦς ἢ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου καὶ παντὸς ἐτέρου ποινικοῦ δικαστηρίου (πλὴν τοῦ ὡς ἄνω ἐξετέθη, μονομελοῦς Δικαστηρίου Ἀνηλίκων καὶ τῶν εἰδικώτερον κατωτέρω μνημονευομένων, Κακουργιοδικείου, Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου καὶ Στρατοδικείου).

δ) Ἐπίσης ἐπὶ πάσης φύσεως ἐγγράφου αἰτήσεως, περὶ μετατροπῆς ποινῆς ἢ περὶ προσωρινῆς ἀποφυλάξεως ἢ περὶ ἀπονομῆς χάριτος (ἐφ' ὅσον ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει υποβάλλεται διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Μυτιλήνης) ἢ ἐπὶ ἀντιρρήσεως κατὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης ἐγγράφου αἰτήσεως, περὶ ἀναβολῆς δίχης, ἢ ἀναστολῆς φυλακίσεως ἢ συγχωνεύσεως ποινῶν ἢ ἀποδόσεως πειστηρίων ἢ ἐγγυήσεως.

3. Ὁμοίως καταβάλλεται τὸ τοιοῦτον τέλος ἐκ δραχμῶν πενήτην (50) διὰ πᾶσαν παράστασιν εἰς τὸ ἀκροατήριον Κακουργιοδικείου, Μικτοῦ Ὁρκωτοῦ Δικαστηρίου καὶ Στρατοδικείου.

IV. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Καταβάλλεται ὡσαύτως τὸ αὐτὸ τέλος ἐκ δραχμῶν εἴκοσι (20).

α) Ἐπὶ πάσης ἐνστάσεως ἢ προσφυγῆς ἀντιρρήσεων ἀνακοπῆς, ἐφέσεως αἰτήσεως ὑπομνήματος ἢ οἰασδὴποτε ἄλλης ὀνομασίας ἐγγράφου, ἀπευθυνομένου πρὸς πάσης φύσεως καὶ βαθμοῦ Διοικητικὸν Δικαστήριον ἢ ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐδρεύοντα ἐν τῇ περιφερείᾳ Νομοῦ Λέσβου, ἐφ' ὅσον υπογράφονται ἢ κατατίθενται παρὰ δικηγόρου ἢ δοκίμου δικηγόρου ἢ δικολάβου.

β) Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω Διοικητικῶν Δικαστηρίων ἢ ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν, οἰασδὴποτε διοικητικῆς ἢ φορολογικῆς υποθέσεως. Ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ προβλεπομένων τελῶν, οἱ ἐξ ἐπαγγελέματος διοριζόμενοι δικηγόροι, κατὰ τε τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὴν ἐκδίκασιν ποινικῶν υποθέσεων, καθὼς καὶ οἱ δικηγόροι, δοκίμοι δικηγόροι ἢ δικολάβοι, οἱ παριστάμενοι ἢ ἐνεργούντες πᾶσαν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποκειμένην εἰς τὸ τέλος πρᾶξιν, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ εἶναι προσωπικῶς διάδικοι.

V. ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

1. Τὸ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (25 %) ἐπὶ ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰ κατωτέρω προεισπραττομένης ἀμοιβῆς δικηγόρου, ὑπολογιζομένης εἰς ποσοστὸν ἐν καὶ ἡμισυ τοῖς ἐκατὸν (1,5 %) ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν πράξεων καὶ συμβάσεων τῶν ἄρθρων 160 καὶ 161 Κώδικος Δικηγόρων, καθ' ἃς εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ παράστασις δικηγόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 42 Κ.Δ.

Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν ἐν καὶ ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (1,5 %), ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου ὅα προεισπράττεται ὁλόκληρον παρὰ τοῦ Ταμείου, ἐκδιδομένου παρ' αὐτοῦ τριπλοῦτον εἰσπράξεως ἐκ τῶν ὁποίων ἐν προσημιζέται ὑπὸ τοῦ καταβάλλοντος εἰς τὸν συμβολαιογράφον διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συμβολαίου καὶ ἕτερον παραδίδεται εἰς τὸν δικαιούχον δικηγόρον ἵνα δι' αὐτοῦ ἀναλάβῃ παρὰ τοῦ Ταμείου τὸ ἐβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (75 %) τῆς εἰσπραττέμενης ἀμοιβῆς. Τὸ ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τοῦτου πόρου εἰσπραττόμενον ποσὸν ὅα διατίθεται ἀποκλειστικῶς καὶ ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὴν παροχὴν ἐκάστου βοηθήματος εἰς ἄπαντας τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ μετόχους κατὰ τὰς ἐορτὰς Πάσχα καὶ Χριστογενώνων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν του, λόγῳ τῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκμηδενίσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικηγόρων καὶ εἰσπράξεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ, ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.1943 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α'). τοῦ ἀπὸ 27.2.1959 Β.Δ. (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/1976 Π. Δ/τος (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') τροποποιουνται ὡς ἀκολουθοῦσι :

«1. Ἡ μὴ προκαταβολὴ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Καταστατικὸν προβλεπομένων εἰδικῶν τελῶν καὶ τοῦ εἰδικοῦ πόρου τοῦ ἄρθρου 4 Κεφ. V παρ. 2 καθιστῶσιν ἀπαράδεκτον τὴν παράστασιν τοῦ δικηγόρου καὶ ἄκυρον τὸ συντασσόμενον ὑπ' αὐτοῦ δικόγραφον ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου συντασσόμενον συμβόλαιον.

Τὸ Ταμεῖον ἐπιφυλάσσεται διὰ τὴν ζημίαν τὴν προσγενομένην εἰς τὸν ὡς ἄνω πόρον διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους Συμβολαιογράφων ἢ ἐνδιαφερομένων καταστρατήγησιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀποφυγὴν τῆς δικαιουμένης δικηγορικῆς ἀμοιβῆς.

2. Ὑπόχρεοι εἰς καταβολὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν τελῶν, εἶναι πάντες οἱ δικηγόροι ἀδιαφόρως τοῦ ἂν εἶναι μέλη ἢ οὐ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Μυτιλήνης, καθὼς καὶ οἱ δόκιμοι δικηγόροι ἢ δικολάβοι, οἱ παριστάμενοι καὶ ἐνεργοῦντες τὰς ὑποκειμένας εἰς τὸ εἰδικὸν τοῦτο τέλος πράξεις, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης.

3. Ἀπαλλάσσονται τῆς προεπισπράξεως καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου τοῦτου εἰδικοῦ πόρου οἱ Δικηγόροι, ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦν δι' ἑαυτοὺς διὰ τὴν σύζυγον, κατιόντας, ἀνιόντας ἢ συγγενεῖς τῶν ἐκ πλαγίου μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας.

Ἀπαλλάσσονται ὡσαύτως οἱ ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθία δικηγόροι ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων δὲν λαμβάνουν ἰδιαιτέραν ἀμοιβήν».

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ, ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 27.2.1959 Β. Δ/τος (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') τροποποιούνται ὡς ἀκολούθως :

«Ἐκ τῶν πόρων τοῦ Ταμεῖου, τὰ κατ' ἄρθρον 4 ὑπὸ στοιχεῖα Α - Β καὶ Δ - ΣΤ καὶ ἄρθρον 13 η, εἰσπραττόμενα ἐτησίως ἔσοδα (πλὴν τῶν τόκων ἐκ τῶν Προσωρινῶν Βοηθημάτων), ἀποτελοῦσιν ἀπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Εἰδικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τοῦ Ταμεῖου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐν ἀνεπαρκείᾳ ἐν τινὲς τῶν κατ' ἄρθρων 12 παρ. 1 καὶ ἄρθρον 9 παρ. α' καὶ β' τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ διατιθεμένων πόρων τοῦ Ταμεῖου διὰ τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα διαχειρίσεως καὶ τὴν προβλεπομένην ἱατροφαρμακευτικὴν ἐν γένει περίθαλψιν καὶ ἐξόδων κηδείας προσφεύγει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τούτων».

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ, ὡς ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.1943 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α'), τῶν ἀπὸ 21.9.1949 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') καὶ 27.2.1959 (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') Β. Δ/των καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/19.2.76 (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') Π. Δ/τος τροποποιούνται ὡς ἀκολούθως :

α) Τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2Α περίπτωσις α' τοῦ Καταστατικοῦ ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 1Α περίπτωσις I τοῦ παρόντος προσωρινὸν βοήθημα, χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μόνον δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας αἰτούντος μέλους, ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει ἐνιαύσιον τοῦλάχιστον πραγματικὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης καὶ μέχρι τὸ πολὺ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς, ἐντὸς δὲ πάντοτε τῶν πλαισίων τοῦ ὧς κατωτέρω καθοριζομένου δι' ἑκάστον ἔτος ὀλικοῦ ποσοστοῦ.

β) Τὸ σύνολον τῶν ὡς ἀνωτέρω προσωρινῶν βοηθημάτων, τῶν διαθετέων καθ' ἑκάστον ἔτος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσοστὸν 8 % ἐπὶ τῶν ἐξ εἰδικῶν τελῶν (ἡῤῥαζόμενου ἐνσήμου) τοῦ ἄρθρου 4 ὑπὸ στοιχείων Ζ, τοῦ Καταστατικοῦ ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὑπὸ στοιχείων Ζ τοῦ παρόντος εἰσπράξεων τοῦ Ταμεῖου, τῶν πραγματοποιουμένων κατὰ τὸ ἐκάστοτε ἀμέσως προηγούμενον ἔτος.

Ἐξαιρετικῶς εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ παρὸν Καταστατικὸν θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐντὸς τοῦ τελευταίου πενταμήνου ἔτους τινός, κατὰ τὸ πρῶτον (ἡμερολογιακὸν) ἔτος, μετὰ τὴν τοιαύτην ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τὸ διὰ τὰ προσωρινὰ βοηθή-

ματα ταῦτα, συνολικῶς διατεθησόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ποσοστὸν 17 % ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνσήμων εἰσπράξεων τοῦ Ταμεῖου τῶν πραγματοποιηθησομένων κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἔτος (ἢτοι τοῦ μὴ εἰσέτι ἡῤῥαζόμενου ἐνσήμου). Ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω ὁρίων, ὀφείλει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ κανονίξῃ τὴν ἐκάστοτε παροχὴν τοῦ βοηθήματος τούτου. Τὸ σύνολον τῶν χορηγητέων προσωρινῶν βοηθημάτων δὲ πᾶν μέλος τοῦ Ταμεῖου, καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον συμμετοχῆς του δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος οὐτινος θὰ ἐδικαιοῦτο τὸ μέλος τοῦτο τοῦ Ταμεῖου ἐὰν ἐν τῷ ἐκάστοτε χρόνῳ αἰτήσεως τοιοῦτου προσωρινοῦ βοηθήματος ἐξήρχετο τῆς Δικηγορίας.

γ) Διὰ τὰ χορηγούμενα ταῦτα βοηθήματα καὶ χορηγηθέντα μέχρις ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἐπιστρέφεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτοῦ καθ' ὃ διάστημα εἶναι ἄτοκα ὀφείλεται τόκος μετὰ τὴν ἀποδοτὴν τοῦ ἔτους τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 %) καὶ διὰ πέντε ἔτη. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιστροφῆς τῶν συμψηφίζονται ταῦτα μετὰ τῶν ὡς ἄνω τόκων εἰς τὸ κατὰ τὸ παρὸν Καταστατικὸν χορηγούμενον ἐφ' ἅπαξ βοήθημα.

δ) Πᾶν κατ' ἔτος ἀπομένον πιστωτικὸν ὑπὲρ τοῦ κοινδύλιον τῶν προσωρινῶν τούτων βοηθημάτων μετὰ τῶν ἐφ' ἐξῆς τόκων αὐτοῦ ἐπαυξάνει τὸ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ὡς κατωτέρω κοινδύλιον τῶν ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων.

ε) Ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ποσοστοῦ ὑπὲρ προσωρινῶν βοηθημάτων δύναται ἐπίσης νὰ χορηγηθῇ ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὰ μέλη τοῦ Ταμεῖου τούτου τὰ συνεπείᾳ ἀσθενείας καθιστάμενα ἀποδεδειγμένως προσωρινῶς ἀνίατα πρὸς ἀσκήσιν τοῦ Δικηγορικοῦ λειτουργήματος πέραν τοῦ μηνὸς προσωρινὸν βοήθημα μὴ ἐπιστρεφόμενον οὐδὲ συμψηφιζόμενον εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐφ' ἅπαξ βοήθημα καὶ μέχρι ποσοῦ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) κατὰ μῆνα, διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πέντε τὸ πολὺ μηνῶν.

στ) Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτου ἀνάγκης τοῦ συνόλου τῶν μελῶν δημιουργουμένης ἐξ ἐκτάκτων συνθηκῶν ἐπιχειρήσεως σοβαρῶς τὴν οικονομικὴν κατάστασιν, δύναται ἡ Γενικὴ Συνέλευσις νὰ αποφασίσῃ τὴν παροχὴν προσωρινοῦ βοηθήματος εἰς ἅπαντα τὰ μέλη καὶ πέραν τοῦ ἀνωτέρω ἐν ἑδαφ. α' ὁριζομένου ποσοῦ τῶν δραχμῶν 3.000 καὶ μέχρι ποσοῦ 10.000 κατ' ἀνώτατον ὅριον, διὰ προσφυγῆς εἰς τὸ Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον, ἀτόκως μὲν, ἀλλὰ ὑπὸ τοὺς ἥρους τῶν ἑδαφ. β' καὶ γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 6.

Ἐν τῷ τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ἰδίου Καταστατικοῦ, ὡς ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 16.2.1943 Κ.Δ. (ΦΕΚ. 100/43 τ. Α'), τῶν ἀπὸ 21.9.1949 (ΦΕΚ. 238/49 τ. Α') καὶ 27.2.1959 (ΦΕΚ. 53/59 τ. Α') Β. Δ/των καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713/19.2.76 (ΦΕΚ. 44/76 τ. Α') Π. Δ/τος, προστίθενται παράγραφοι 11 καὶ 12.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διὰ προσωπικῆς προσκλήσεως τῶν μελῶν τοῦ Ταμεῖου, ἀναγραφούσης τὰ θέματα τῆς συζητήσεως καὶ ὑπογραφόμενης ὑπὸ τούτου. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, περίληψις τῆς προσκλήσεως, δημοσιεύεται μερίμνῃ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐν μιᾷ καθημερινῇ Ἐφημερίδι τῆς πόλεως Μυτιλήνης πρὸ δύο τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Τὰ κατὰ τοὺς ἱεροδικαίους Νήσου Λήμνου, τοχὸν ἐκάστοτε διωρισμένα μέλη καὶ αὐτοὶ δικηγόροῦνται, δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν μελῶν τοῦ Ταμεῖου, εἴτε μονίμως εἴτε κατ' ὀρισμένης εἰδικῆς περιπτώσεως, κατ' ἄλλων μελῶν τοῦ Ταμεῖου, κατοικοῦντων ἐν τῇ πόλει Μυτιλήνης, διὰ σχετικῆς ἐξουσιοδοτικῆς ἐπιστολῆς ἢ τηλεγραφήματος.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Ταμεῖου ἀποφασίζει κατὰ πλειψηφίαν, λογίζεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίσταται τὸ 1/3 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ Μητρώῳ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Μυτιλήνης ἐγγεγραμμένων μελῶν.

3. Βεβαιωθείσης της άπαρτίας, ή Γενική Συνέλευσις των μελών του Ταμείου, εξακολουθεί θεωρουμένη εν άπαρτίη καθ' όλην την διάρκειαν των συζητήσεων. Ένστασις ελ- λειψέως άπαρτίας δύναται νά υποβληθῇ, ἐάν ζητήσωσι τούτο τρία τουλάχιστον των μελών και μόνον όταν πρόκειται νά ληφθῇ απόφασις.

4. Ματαιωθείσης της συνεδριάσεως δι' έλλειψιν άπαρ- τίας, ή Γενική Συνέλευσις καλείται και αὖθις εἰς συνεδρία- σιν γενησομένην ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν, ὅποτε λογίζεται ἐν άπαρτίη, ἐάν παρίσταται τὸ ἡμῖσι των ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος άρθρου μελών.

5. Κατὰ τὰ λοιπά, ἔτι εἰς ὅσον δὲν ὀρίζονται εἰδικώ- τερον ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ, ὡς πρὸς τὴν άπαρτίαν, τὴν διεξαγωγὴν των συνεδριάσεων και τὴν λήψιν των από- φάσεων, καθὼς και τὴν ἐνέργειαν των ἀρχαιρεσιῶν ἐφαρμό- ζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις των ἄρθρων 208 παρ. 2, 209 παρ. 4, 211, 212, 213, 214, 220 παρ. 2 και 5 (ὡς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, νοουμένου τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου) και 221 παρ. 1 τοῦ ἡδὴ ἰσχύοντος Κώδικος περὶ δικηγόρων (Ν.Δ.3026/ 1954).

6. Κατὰ πᾶσαν διεξαγωγὴν ἀρχαιρεσιῶν, πρὸς ἀνάδει- ξιν των μελών τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου και τῆς Ἐπο- πτικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον φέρον ἐν ἐπι- κεφαλίδι, τὰς λέξεις Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀναγράφον- ται τὰ ὀνόματα των πέντε ἐκλεκτέων μελών τοῦ Διοικητι- κοῦ Συμβουλίου εἰς ἕκαστον δὲ ψηφοδέλτιον, φέρον ἐν ἐπι- κεφαλίδι, τὰς λέξεις Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπή, ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα των τεσσάρων ἐκλεκτέων μελών αὐτῆς. Ἀμφό- τερα τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἐγκλείονται ἐν ὁμοιόμορφῳ φα- κέλλῳ και ρίπτονται ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τούτου ψηφοδόχου κιβω- τίου, ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ ψηφίζοντος μέλους ἐξαίρεσει των ἐν Ἀθήνῃ μελών τοῦ Ταμείου ἅτινα δύναται νά ψηφοφο- ρῶσι δι' ἀντιπροσώπου, κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενά.

7. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται οἱ λαβόντες τὰς πλείονας κατὰ σειράν ψήφους, ἀλλ' οὐχὶ και ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεος των ψήφων των μετασχόντων τῆς ψηφοφορίας μελών. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἐν τῷ ψηφοδέλτιῳ ὑπάρχουσιν ἀνα- γεγραμμένα ὀνόματα πλείονα των ἀνωτέρω ὀριζομένων, ἰσχύουσι μόνον τὰ μέχρι τοῦ ὀρισμένου ἀριθμοῦ τοιαῦτα κατὰ σειράν τῆς ἀναγραφῆς αὐτῶν.

8. Ἐάν κατὰ τὴν πρὸς ἐκλογὴν ὀρισθεῖσαν συνεδρίασιν, δὲν ἐπέλθῃ ἀποτέλεσμα, δι' ἀπαντας ἢ τινὰς των ἐκλε- κτέων μελών τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ τῆς Ἐποπι- κῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ συνεδριάσις τῆς ἐκλογῆς ἀναβάλλεται, κατ' ἀνάγκην ἐξαρχομένη τῆς παρ. 4 παρόντος ἄρθρου. Ὅτε καὶ πάλιν ἀναβάλλεται διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους, και καθ' ὅμοιον τρόπον, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ καθωρισμένου ἀριθμοῦ μελών Διοικητικοῦ Συμβουλίου και Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς.

9. Ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν Δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἐκ των ἐκλεγέντων Συμβούλων, ὡς προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλεῖται τούτο, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέως και Ταμίου γενομένης άπαρτίας, διὰ τῆς παρουσίας των τεσ- σάρων τουλάχιστον μελών, τὸ Συμβούλιον διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας διὰ ψηφοδελτίων και δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας των παρόντων ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ. Ἀκολουθῶς καθ' ὅμοιον τρόπον, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀντι- προέδρου, τοῦ Γραμματέως και τοῦ Ταμίου. Ἐάν δι' οἰονδή- ποτε λόγον δὲν ἐπιτευχθῇ άπαρτία ἢ ματαιωθῇ ἡ συνεδρία- σις, ὁ Προεδρεύων καλεῖ ἀμέσως τὸ ὡς ἄνω Συμβούλιον, διὰ νέαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν συνεδρίασιν. Μὴ ἐπιτευχθείσης και κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν άπαρτίας, ὁ Προεδρεύων συνεχίζει καθ' ὅμοιον τρόπον τὴν πρόσκλησιν των ἐκλεγέν- των συμβούλων, μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ άπαρτία και ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκλογή.

10. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰσὶν ὑπο- χρεωτικαὶ διὰ τε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον και Ἐποπτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ταμείου.

11. Οἱ ἐπιλαχόντες εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν

Διοικητικοῦ Συμβουλίου και Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς και μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ των τακτικῶν μελών, θεωροῦνται ἀνα- πληρωματικοὶ και ἐκ τούτων κατὰ σειράν τῆς ἐπιτυχίας των γίνεται συμπλήρωσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου και τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως ἐξ οἰουδήποτε λόγου μέχρι λήξεως τῆς θητείας.

12. Ἡ Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκτὸς των εἰδικῶς εἰς ἄλλα ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ ἀναφερομένων καθηκόντων και ἐξουσιῶν, ἐποπτεύει και ἐλέγχει ἐάν αἱ πράξεις τοῦ Διοικη- τικοῦ Συμβουλίου εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ, τὰς ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως και τὰς διατάξεις των εἰδικῶν κανονισμῶν. Δικαιοῦται ὅπο- τεδήποτε νά ἐξετάζῃ και ἐλέγχῃ τὰ ἔγγραφα και βιβλία και ἐάν εὔρη ὅτι δὲν τηροῦνται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις και ἀποφάσεις νά συγκαλέσῃ εἰς συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ νά ζητήσῃ ἐφ' ὅσον κρίνει σκόπιμον τὴν σύγ- κλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως και νά λάβῃ ἐν γένει πᾶν μέτρον, ὅπερ πρὸς περιφρούρησιν των συμφερόντων τοῦ Ταμείου, νομίζει ἀναγκαῖον. Ὁφείλει νά ἐλέγχῃ τὸν ἐτή- σιον ἀπολογισμὸν και νά ὑποβάλῃ σχετικὴν ἐκθεσιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχουσιν τὴν αὐτὴν εὐθύνην ἢ ὅποια βαρύνει τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατ' ἄρθρον 20 παρ. 3 τοῦ Καταστατικοῦ.

Εἰς τὸν ἐπὶ των Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 138

Περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 317/73 Π. Δ/τος «περὶ των προϋποθέσεων χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεως λόγω ἀναπηρίας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις :

α) Τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 2 και 3 τοῦ Ν.Δ. 1390/73 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ και τροποποιή- σεως και συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας».

β) Τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 3 τοῦ Ν.Δ. 4575/66.

γ) Τοῦ Ν.Δ/τος 1379/1973 «περὶ Συμβούλιον και Ἐ- πιτροπῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρε- σιῶν» (ΦΕΚ. 87/14.4.73 τ. Α').

2. Κοινὴν ἀπόφασιν των Προϋπουργοῦ και Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Δ3/2861/24.9.76 (ΦΕΚ. 1192/76 τ. Β').

3. Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ, ἐκ- φρασθεῖσαν κατὰ τὴν Συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 26.7.76.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1052/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβου- λίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ των Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν :

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 317/1973 Π. Δ/γμα «περὶ των προϋπο- θέσεων χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ συντάξεως λόγω ἀνα- πηρίας», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Πρ. Δ/τος 577/75, ἐπέρχονται αἱ ἀκολουθοῦσι τροποποιή- σεις και συμπληρώσεις, ὡς ἐν τοῖς ἐπομένους ἄρθροις ὀρί- ζεται.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

α) Ἄρθρον 1.

Προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγω ἀναπηρίας, ἡσφαλισμένων εἰς τὸν Ο.Γ.Α.

Ὁ ἡσφαλισμένος εἰς τὸν ΟΓΑ ἔχει δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ἐκ τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἅπασαι αἱ κάτωθι προϋποθέσεις :

α) Έχει καταστήσει ανάγκη προς έργασίαν κατά την έννοιαν του άρθρου 12 του Ν.Δ. 4575/1966 (περί καταργήσεως της άμεσου ασφαλιστικής εισφορής των άγροτών και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. 4169/1961 και άλλων τινών διατάξεων) μετά την ύπαρξήν του εις την ασφάλειαν και μετά την έναρξιν ισχύος του Β. Δ/τος 504/1967, ούχι όμως πρό της συμπληρώσεως του 21ου ούδὲ μετά την συμπλήρωσιν του 6ου έτους της ηλικίας του.

β) Έχει απασχοληθῇ κατά κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, εἰς ἐργασίας, διὰ τὰς ὁποίας τὰ ἀσχολῶντα ταῦτα πρόσωπα ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΟΓΑ, ἐπὶ πέντε ἐν συνόλῳ ἔτη ἐντὸς της 10ετίας της ἀμέσως προηγούμενης τοῦ έτους, καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος, κατὰ τὴν έννοιαν τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, ἀπὸ δὲ της τυχόν διακοπῆς της ἀπασχολήσεως μέχρι της ἐπελεύσεως της ἀναπηρίας του δὲν ἤσκησεν ἕτερον κύριον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ὑπὸ τὴν έννοιαν τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ παρόντος άρθρου, οὐδὲ μετέβαλε τόπον κατοικίας.

Κατ' ἐξαιρέσιν, ὁ καταστάς ἀνάπηρος συνεπείχ ἀτυχήματος, ἀρκεῖ νὰ ἔχη ἀπασχοληθῇ ἀπὸ της ἐνάρξεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ έτους τοῦ ἀμέσως προηγούμενου ἐκείνου κατὰ τὸ ὅποιον ὑπέστη τὸ ἀτύχημα καὶ μέχρι της ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος, ἐὰν δὲ τὸ ἀτύχημα εἶναι ἐργατικόν, συνεχῶς κατὰ τὸ πρό της ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος ἐξάμηνον.

γ) Ἀπὸ της ἐπελεύσεως της, κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. α' ἐδαφίου τοῦ παρόντος άρθρου, ἀναπηρίας του μέχρι της ὑποβολῆς της αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησίν του δὲν ἤσκησεν ἕτερον ἐπάγγελμα, ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ ἀντλή τὸν βιοπορισμὸν του.

Βραχυχρόνιοι ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀπασχολήσεις, ὡς καὶ τοιαῦται, ἐντὸς τοῦ ὑπολειπομένου ποσοστοῦ ἱκανότητός του, μὴ ἔχουσαι τὸν χαρακτήρα ἀλλαγῆς ἐπαγγέλματος, δὲν λογίζονται ὡς ἄσκησις ἐπαγγέλματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω έννοιαν.

δ) Δὲν λαμβάνει σύνταξιν ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἢ ἐξ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ φορέως, κατὰ τὴν έννοιαν τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 8 παρ. 2 καὶ 18 παρ. 8 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973.

ε) Δὲν κατέστη ἀνάπηρος συνεπείχ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, διὰ τὸ ὅποιον νὰ ἔχη τελεσιδικίως καταδικασθῇ».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

α' Ἄρθρον 3.

Συνταξιοδότησις ἀναπήρων τέκνων ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ.

Πρόσωπον πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ὑπὸ στοιχείου α' ἐδαφίου της παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973 (περί ἐπεκτάσεως της ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως της περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας), συντρέχουσιν καὶ τῶν προϋποθέσεων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα δ' καὶ ε' ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ἔχει δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ὡς κάτωθι :

1. Ἐὰν ὁ πατήρ του ἔχη ἀποβιώσει, ἐφ' ὅσον :

α) Δὲν ἔχει ἀσκήσει, μέχρι της ὑποβολῆς της αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησίν του, οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἐκ τοῦ ὁποίου κυρίως νὰ ἀντλή τὸν βιοπορισμὸν του. Βραχυχρόνιοι ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀπασχολήσεις, ὡς καὶ τοιαῦται ἐντὸς τοῦ ὑπολειπομένου ποσοστοῦ ἱκανότητός του, δὲν λογίζονται ὡς ἄσκησις ἐπαγγέλματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω έννοιαν.

β) Ὁ πατήρ του ἦτο συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ ἢ καθ' ὅλην τὴν πρὸ τοῦ θανάτου του τριετίαν ἦτο ἡσφαλισμένος ἢ ἦσκει ἐπάγγελμα καλυπτόμενον ἤδη ὑπὸ της ἀσφαλίσεως τοῦ ΟΓΑ, δὲν ἐτύγχανε δὲ οὗτος παραλλήλως ἡσφαλισμένος ὑποχρεωτικῶς εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα καὶ δὲν ἦτο συνταξιούχος ἑτέρου, ἐκτὸς τοῦ ΟΓΑ ἀσφαλιστικοῦ φορέως, λόγῳ ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

2. Ἐὰν ὁ πατήρ του εὐρισκεται ἐν ζωῇ, ἐφ' ὅσον :

α) Συντρέχει ἡ ὑπὸ στοιχείου α' της προηγούμενης παραγράφου προϋπόθεσις.

β) Έχει συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος της ηλικίας του, καὶ

γ) Ὁ πατήρ του εἶναι συνταξιούχος τοῦ ΟΓΑ ἢ ἡσφαλισμένος εἰς τὸν Ὁργανισμὸν τοῦτον τοῦλάχιστον καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν, πρὸ της ὑποβολῆς της αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησιν, τριετίαν, δὲν τυγχάνει δὲ οὗτος ὑποχρεωτικῶς ἡσφαλισμένος παραλλήλως εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα ἢ συνταξιούχος ἑτέρου, ἐκτὸς τοῦ ΟΓΑ, ἀσφαλιστικοῦ φορέως, λόγῳ ἀσκήσεως ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρου ἐπαγγέλματος.

3. Ἐὰν ὁ πατήρ του εἶναι ἄγνωστος ἢ ἀπὸ δεκαετίας τοῦλάχιστον εἴτε ἀγνοεῖται ἢ τὴν του εἴτε ἔχει ἐγκαταλείψει τὸ τέκνον καὶ οὐδεμίαν μέριμναν λαμβάνει οὗτος δι' αὐτό, ἐφ' ὅσον : α) ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶχεν ἢ ἔχη τὰς ὑπὸ στ. λχ. β' της παρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. γ' της παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ιδιότητάς καὶ β) συντρέχουν αἱ λοιπαὶ κατὰ πρίπτωσιν προϋποθέσεις τῶν προηγούμενων παραγράφων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

α' Ἄρθρον 4.

1. Ὁ κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. β' ἐδαφίου της παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973 καθιστάμενος ἀνάπηρος μετά τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ΟΓΑ δικαιούται συντάξεως ἐφ' ὅσον :

α) Συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ὑπὸ στοιχ. β' εἰς καὶ ε' ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

β) Κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως της ἀναπηρίας του ἔχει συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος της ηλικίας του, οὐχι ὅμως καὶ τὸ 6ον.

γ) Ἀπὸ της ἐπελεύσεως της ἀναπηρίας του μέχρι της ὑποβολῆς της αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησίν του διαμένει εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον διέμενε κατὰ τὸν χρόνον της ἀπασχολήσεώς του, ἢ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς κοινὸν, χωρίον ἢ οἰκισμὸν, μὲ πληθυσμὸν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ έτους 1971, μέχρι καὶ 5.000 κατοίκων.

2. Ἡ εἰς τοὺς προσωρινῶς ἀναπήρους χορηγούμενη σύνταξις παρატείνεται, δι' ὅσον χρόνον ἦθελε καθορισθῇ, δι' ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἀρμοδίων πρὸς διαπίστωσιν της ἀναπηρίας ὁργάνων, ὅτι ὑφίσταται, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν.

2. Ἡ λόγῳ προσωρινῆς ἀναπηρίας σύνταξις λογίζεται ὡς ἐφ' ὅρου ζωῆς, τοιαύτη ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἀναπηρία τοῦ συνταξιούχου λήγῃ :

α) Κατὰ τὸ ἔτος της συμπληρώσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 6ου έτους της ηλικίας του ἢ μετὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἢ.

β) Κατὰ τὸ ἔτος της συμπληρώσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 60ου έτους της ηλικίας του ἢ μετὰ τοῦτο καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχει συνταξιοδοτηθῇ συνεχῶς ἐπὶ 15 ἔτην.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«4. Προκειμένου περὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, προσώπων, ηλικίας κάτω τῶν 20 ἐτῶν, τὸ κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ἀρμόδια πρὸς διαπίστωσιν της ἀναπηρίας ὄργανα ἀποφαίνονται, ἐὰν ὁ αἰτῶν τὴν συνταξιοδότησιν, μέχρι της συμπληρώσεως τοῦ 20ου έτους της ηλικίας του, μέλει νὰ εἶναι κατὰ πρόβλεψιν, ἀνικανὸς πρὸς ἄσκησιν οἰονδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς βαθμὸν τοῦλάχιστον 67 %».

Τὰ πρόσωπα ταῦτα, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 20ου έτους της ηλικίας των, ὑποβάλλονται εἰς νέαν εξέτασιν, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμῷ ὀριζόμενα, πρὸς διαπίστωσιν, της ὑπάρξεως ἢ μὴ της κατὰ τὴν έννοιαν τοῦ ὑπὸ στοιχείου, α' ἐδαφίου της παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀναπηρίας, ἐπὶ τῷ τέλει παρატάσεως ἐφ' ὅρου ζωῆς ἢ διακοπῆς της συνταξιοδοτήσεώς των. Διὰ τὴν παρὰ

τασιν τῆς συνταξιοδοτήσεώς των τῶν προσώπων τούτων απαιτεῖται νὰ μὴ ἔχουν ἀσκήσει μέχρι τῆς ἐπανεξετάσεως των, ἐπάγγελμα ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς, ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, διατάξεως».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 6.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ ΟΓΑ δύναται νὰ παραπέμπῃ τοὺς λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχους μετὰ τὴν πάροδον 10ετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνταξιοδοτήσεώς των, πρὸς ἐπανεξέτασιν, ὑπὸ τῶν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀρμοδίων Ὑγειονομικῶν ὀργάνων ἵνα ταῦτα ἀποφανθῶν περὶ τῆς υπάρξεως ἢ μὴ τῆς πρὸς συνταξιοδοτήσιν ἀπαιτούμενης, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 ἢ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀνικανότητος, πρὸς ἐργασίαν ἐπὶ τῶν τέλει τῆς συνεχίσεως ἢ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεώς των, ἢ καὶ πρὸ τῆς δεκαετίας, ἐφ' ὅσον, ἐκ περιελθόντων εἰς γνῶσιν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΟΓΑ στοιχείων, πιθανολογεῖται, κατὰ τὴν κρίσιν του, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ πρὸς συνταξιοδοτήσιν ἀπαιτούμενη ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν, ὡς εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὀρίζεται. Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν προσώπων τούτων ἀπαιτεῖται ἢ, μέχρι τῆς ἐπανεξετάσεως, μὴ ἄσκησις ἐπαγγέλματος κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' ἐδάφιον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«γ) Ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ συμπληροῖ τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐὰν ὁ, κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, ὑποβαλλόμενος εἰς ἐπανεξέτασιν συνταξιούχος, κληθεὶς δὲν προσέλθῃ διὰ τὴν τοιαύτην ἐπανεξέτασιν, ἐφ' ὅσον ἢ μὴ προσέλευσίς του δὲν δικαιολογεῖται ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 11 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«β) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, καθ' ὃ τά, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, πρό-

σωπα συμπληροῦν τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἐὰν, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, διαπιστωθῇ, ὅτι ἐπαυσεὺς ὑφισταμένη ἢ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος 1390/1973, ἀνικανότης του πρὸς ἄσκησιν οἰουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ὅτι ἀσχοῦν πράγματι ἐπάγγελμα ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς, ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος διατάξεως».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 προστίθεται παράγραφος 4 ὡς ἀκολούθως :

«4. Δὲν ἀναγνωρίζεται δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας προσώπων καταστάντων ἀναπήρων κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1390/1973, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Π. Δ/τος, ἐὰν ἡ σχετικὴ αἵτησις ὑποβληθῇ μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1978».

Ἄρθρον 9.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Αἰτήσεις πρὸς ἀναγνώρισιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ὑποβληθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κρίνονται κατὰ τὰς προϋσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ